

vilde blive overholdte, naar de ere udfomne, men det vil sandelig ikke skee med denne. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgfreds (Olesen), yttrede, at han ikke syntes at have Lust til at stille Forslag til, at man fik Lov til at dræbe Ræve, naar de komme for nær og gjøre Skade; men, hvis jeg kan faae 14 Andre med, saa vil jeg til 3die Læsning stille et Forslag om, at Fæsteren skal have Lov til at dræbe Rævene, naar de komme og bide hans Lam, og at han skal have Lov til at dræbe dem med Skydevaaben.

Indevrigsministeren: Det er en Ytring af mig, som er bleven misforstået, som navnlig foranlediger mig til at tage Ordet. Naar jeg har henviist til, at, hvis en Mand i enkelte Tilfælde skjød en Krage, for at forsvare sine Kyllinger, saa var det en Sag, som han let kunde komme ud af det med den Jagtberettigede om, saa har jeg tillige gjort opmærksom paa, hvorledes Lovbestemmelserne ere affattede, idet det ikke kan være nogen betydelig Mulkt, hvorom der i denne Sag kan opstaae Spørgsmaal, og det vilde være en forunderlig Fremgangsmaade af en Jagtberettiget, om han vilde foranledige Sag for et saadant Tilfældes Skyld. Iøvrigt ligger det jo ogsaa i disse Sagers Natur og i den Maade, hvorpaa de anlægges, at de kunne jævnes mellem de Vedkommende; dertil vil der naturligvis være Tilboelighed hos den Jagtberettigede, naar han ikke har at gjøre med en Krybskytte, som gjør Haandværk deraf, men med en Jordbruger, der i et enkelt Tilfælde har overtraadt de Grændser, Loven har draget mellem hans Afgang til at forsvare sin Eiendom og Jagteierens Ret. Naar der er blevet spurgt, om det efter den gjældende Lovgivning var tilladt at fange Ræve i Husene, saa maa jeg dertil svare, at den gjældende Lovgivning ikke giver en saadan Ret; den nugjældende Jagtforordning giver Tilladelse til at opstille Fælder i Husene med Hensyn til Ildere, Maarer og Bøfeler, men ikke med Hensyn til Ræve. Det er altsaa klart, at det ikke efter den nugjældende Lovgivning er tilladt, men at det er en Bestemmelse, som først gives ved denne Lov, og hvortil man har troet, der var Opfordring, for at der kunde værnes mod den

Skade, som man saameget har klaget over, at Rævene aurrettede paa Hærcreaturerne i Husene. En æret Rigsdagsmand sagde nylig, at det hørte til de meget sjældne Tilfælde. Er Skaden ikke stor, saa vilde disse Følger heller ikke indtræde, men man har dog paavist, at den Tilladelse, som saaledes her blev givet, kunde medføre, at ikke saa saa Ræve bleve dræbte paa denne Maade, navnlig hvis man vilde anvende Midler for at lokke dem ind i Husene, hvilket man nok kan gjøre. Men, saadanne Hensyn tilsidefat, saa troer jeg dog, man maatte gaae ind paa denne Modification af den hidtil bestaaende Lovgivning. Naar man vil argumentere fra Menneskeslægstens almindelige Afgang til Jagtret, saa troer jeg ikke, at det just er en Argumentation, der kan føre bort fra den Vej, man kan gaae, igjennem den hidtil bestaaende Lovgivning, der jo her skal forandres ved den nye Lov. Naar det er sagt, at dette Lovudkast opstiller 2 forskellige Principer, dels Brugsbretten og dels Eiendomsretten, som Basis for Jagtretten, saa er det jo saa, at Eiendomsretten er den principale Basis; men, naar Jordteieren overdrager Brugsbretten over sin Eiendom til en Anden, saa har man forudsat, at han var villig til ogsaa at overdrage Jagtretten, naar ikke det Modsatte udtrykkeligt blev bestemt. Noget Tvivl er der imidlertid ikke i saa Henseende i Loven; den slutter sig i dette som i alt Øvrigt til den nu her i Landet bestaaende Jagtret. Med Hensyn forøvrigt til Spørgsmaalet om Ræve, saa er det jo saa ofte undersøgt, at det ikke er noget Punkt, hvori Ministeriet kan forandre Anskuelse. Med Hensyn til Raadhyrene er det af Udvalget blevet fremhævet som et af de Punkter, hvor man paa ingen Maade vilde fremkomme med vidtdrevne Fordringer, men indskrænke sig til det absolut Nødvendige, idet man ikke gjorde Fordring paa, at Raadhyrene, skulde være underkastede de samme Bestemmelser som Kronvildtet og Daavildtet; derved har Sagen faaet sit nuværende Udseende, hvortil jo det hele Haab om dens Fremme er knyttet.

Ordføreren: Jeg skal afholde mig fra at gaae videre ind paa Detaillen af de Spørgsmaal, der have været under Dmtale; men der er en almindelig Bemærkning, som jeg ikke